

mest nærliggende fremgangsmåde at overdrage såvel anlægget som finansieringen af begge foretagender til et privat selskab understøttet med de nødvendige koncessioner. Vigtigt var, at der etableredes et tillidsfuldt samarbejde mellem entreprenørselskaber og bankforetagender i Norden. Medlemsforslaget gik derfor ud på at henstille til regeringerne at være opmærksom på de nævnte synspunkter.

I en skrivelse af 7. juni 1968 til præsidiets og af dette 26. juni 1968 oversendt til regeringerne gav udvalget udtryk for sin opfattelse, at der nu forelå meget stor enighed om, at der snarest måtte bygges en fast forbindelse i Øresund, og at den første forbindelse burde placeres mellem København og Malmö, men at det hurtigt kunne blive aktuelt også at bygge en fast forbindelse med jernbane mellem Helsingør og Hålsingborg. Udvalget fandt, at broen København-Malmö burde bygges som 6-sporet vej, og anså det for naturligt, at forbindelsen betaltes af trafikanterne ved broafgifter, og at bygningen og finansieringen af anlægget overdroges et privat konsortium under medvirken og kontrol af den danske og svenske stat og deltagelse af Københavns og Malmös kommuner.

Det af det danske folketing nedsatte udvalg til behandling af problemerne vedrørende storlufthavn på Saltholm og en fast broforbindelse København-Malmö afgav betænkning 28. november 1968. Et stort flertal af udvalget anbefalede en kommende storlufthavn placeret på Saltholm. Den 3. februar 1969 afgav en af den danske regering nedsat embedsmandsgruppe redegørelse med en samfundsmæssig vurdering af de alternative lufthavnsplaceringer på Saltholm eller Sydamerger.

En række medlemmer, bl. a. Kresten Damsgaard, Svend Horn og Aksel Larsen, indbragte 8. februar 1969 et tillæggsforslag (A 231), i hvilket de pegede på de alvorlige følger, enhver yderligere udsættelse af beslutning om placering af storlufthavnen og den dermed sammenhængende placering af den faste forbindelse ville medføre. Såfremt Norden skulle kunne bevare sin stilling inden for den internationale lufttrafik, var det en absolut betingelse, at der inden for Norden fandtes en internationalt set konkurrencedygtig storflyveplads. Desuden var det af

grundlæggende betydning for Øresundsregionens udviklingsmuligheder til et nordeuropæisk økonomisk centrum, at regionen fik hurtige og hyppige flyveforbindelser med den øvrige verden. De oplysninger, som forelå om støjvirkningerne fra en storlufthavn på Saltholm, var efter forslagsstillernes opfattelse og vurdering ikke større, end at flyvepladsen kunne anlægges uden alvorligere ulemper for befolkningen på den svenske side af Øresund.

Forslagsstillerne henviste tillige til det arbejde, der siden foråret 1968 var i gang med forundersøgelserne til et stærkt udvidet økonomisk samarbejde i Norden. Efter beslutning af de nordiske statsministre 31. januar 1969 skulle udredningsarbejdet være afsluttet til 15. juli 1969. Da forslagsstillerne endvidere forudså, at det danske folketing formentlig allerede inden 1. marts 1969 ville træffe principbeslutning om storflyvepladsen, gik deres henstilling ud på, at den danske regering, under forudsætning af at folketinget placerer storlufthavnen på Saltholm, ville give den svenske regering tilsagn om at benytte denne flyveplads på en sådan måde, at man så vidt muligt undgik forstyrrelser for svensk bebyggelse. Tillige opfordrede tillæggsforslaget Danmarks og Sveriges regeringer til i samråd med de øvrige nordiske lande førend 15. juli 1969 at træffe de øvrige beslutninger, som behøvedes for placeringen af storflyvepladsen i Øresundsregionen og for anlægget af den første faste forbindelse over Øresund.

Endnu førend rådet trådte sammen til session, fremsatte den danske trafikminister 18. februar 1969 i folketinget lovforslag, ifølge hvilket han bemyndigedes til at lade udarbejde en plan for en etapevis gennemførelse af en ny storlufthavn på Saltholm til afløsning af Kastrup lufthavn. Ved fremsættelsen oplystes det, at regeringen ønskede at tilkendegive, at man fra dansk side kunne tiltræde Nordisk Råds tidligere rekommandationer om storlufthavnens placering på Saltholm. Tillige ville regeringen tilvejebringe et klart grundlag for at kunne forhandle med den svenske regering om lufthavns- og brospørgsmålene.

Regeringsforslaget underkastedes 20. februar første behandling, af hvilken fremgik, at det langt overvejende flertal af folketinget gav det sin tilslutning. Den danske og